

Speranță pentru mâine...

Eugenia Calancea

Gândul meu zboară din nou la tine,
Că tu ești prezenta mea iubire,
Dar cine ar fi crezut,
Că e drum lung de străbătut.
În fiecare parte a sufletului meu,
Există o amărăciune și nu mai sunt eu,
Îți spun că te iubesc, dar tu nu ești prezent,
Iar când îți spun în față tu nu ești atent.
Ar trebui să mă îmbrac în flori,
Că tu să mă mai vezi uneori,
Aș vrea să-mi răspunzi cu tăcere,
Cu mângâieri s-alungi a mea durere.
Să nu-mi mai pese de ce mă-nconjoară
Și inima ta nu vreau să te doară,
Să simt ușor cum vântul lin mai bate,
Dar la noi să nu mai poată străbate.
Vreau s-aruncăm amintirile de ieri,
S-avem mai multe apropieri,
S-avem speranță pentru mâine
Și-n fiecare zi amintirea să rămâie.
Aș vrea să iubești sufletul meu,
Că și eu îl voi iubi pe-al tău,
Aștept cu mare dragoste să revii
Și cel de dinainte să nu mai fii...